REJESTR DOTYCZY:

LITYNSKI Stanisław Michał

s/c Kazimierza i Marii

z d. Sierakowskich

* 28 wrzes. 1895 w Stanisławowie

kraj: Małopolska Wsch.

+ 18 kwietn. 1958 w Londynie

kraj: UK.

pochowany: North Sheen Cemetery

nr grobu:

Nr rejestracyjny

47 / 58

Nota zamieszczona:

w tomie

czesci

Indeks

VIRTUTI MILITARI

ARMIA - płk dypl.

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Płk. dypl.

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:	znak rozpoznawczy
* SKO - karta ewidencyjna	4o1
* RO32.23.798,of.sł.st.p. ppłk 1.1.3o, dypl. /* 28.9.1895/ VM5,KW, W.S.Woj.	120/32/
* Dziennik Polski - nekrologi =	18/ .IV.58/
* Orzeł Biały	
* W 50-lecie powstania W.S.W. 38,82,88,1o3,147,158-9, 161,182,219,243,349,371,376,378,391,393,398,4o2,417,479. Polski Słownik Biograficzny tom XVII s.497	289, 119/XVII.497/

85 p.p

SEKRETARIAT
KÓŁ ODDZIAŁOWYCH

85 p.s.w

P

CZŁONKOWSKA KARTA EWIDENCYJNA

DYPL

1) NAZWISKO i IMIĘ :	2) STOPIEŃ WOJSKOWY i STARSZ. lub DATA AWANSU:	3) DATA URODZENIA:	4) RODZAJ BRONI (SŁUŻBY):
LITYŃSKI STANISŁAW MICHAŁ	PUŁKOWNIK DYPL. 1938	28. IX. 1895	Piechotą

5) OSTATNIE FUNKCJE w P.S.Z. w OKRESIE 1939-1946 ROKU (wymienić 3 ostatnie funkcje i podać oddział w którym były pełnione) :

a. 1939 - szef sztabu ; POZNAŃ
b. 1945-1946 5 KDP - II z-pca Dcy Dyw.
c. Szef Biura Historycznego Szt. Głównego

6) SPECJALNOŚCI WOJSKOWE:

7) OSTATNI STAN ZDROWOTNY:

a) obecny według oceny własnej ZADOWALAJĄCY

b) ostatnio posiadana kategoria zdrowia w wojsku A

8) STAN RODZINNY:

a) samotny (tak - nie)

b) żonaty TAK

c) ilość dzieci w wieku szkolnym do lat 18-tu 1 SYN

d) ilość dzieci w wieku powyżej 18 lat 1 SYN

e) miejsce (kraj) zamieszkania rodziny Dzieci w Polsce

9) ZAWÓD CYWILNY:	10) NABYTA SPECJALNOŚĆ i WYSZKOLENIE PO WOJNIE:	11) OBECNY RODZAJ ZATRUDNIENIA:
	HISTORYK WOJSKOWOŚCI	PRACE WOJSK - HISTORYC W INSTYT. IM. SIKORSKI

12) CZY NALEŻY DO INNEJ ORGANIZACJI O CHARAKTERZE KOMBATANCKIM ALBO SPOŁECZNYM POZA KOŁEM CODZIAŁOWYM - (wymienić nazwę tej organizacji):
TOWARZYSTWO POMOCY WDOWOM I SIROTOM PO ŻOŁN. POL

13) DOKŁADNY ADRES POCZTOWY:
25. MAPLE RD.
LONDON S.E.20.

14) UWAGI:

Ś. † P.

STANISŁAW MICHAŁ LITYŃSKI

Pułkownik dyplomowany

Kawaler Orderu Virtuti Militari i Odrodzenia Polski, odznaczony Krzyżami Walecznych 1920 i 1939 r., Złotym Krzyżem Zasługi i innymi odznaczeniami

dowódca baonu w wojnie 1920 r., dowódca 85 p. p. Strzelców Wil., wykładowca i kierownik rocznika W. S. Woj., szef sztabu armii „Poznań" 1939 r., przewodniczący Komisji Historycznej Sztabu Głównego na Obczyźnie

zmarł w Londynie 18 kwietnia 1958.

Msza św. zostanie odprawiona w Brompton Oratory w Londynie we czwartek, 24 kwietnia o godz. 9, po czym wyprowadzenie zwłok na cmentarz Fulham North Sheen gdzie nastąpi złożenie do grobu o godz. 10.15.

Cześć Jego Pamięci !

GEN. DYW. STANISŁAW KOPAŃSKI
INSTYTUT HIST. IM. GEN. SIKORSKIEGO
— SAMODZIELNA SEKCJA HIST.-WOJSK.
B. WYKŁADOWCY W. S. WOJ.
KOLEDZY Z W. S. WOJ. — ROCZNIK 1924/26
KOŁO WYŻSZYCH STUDIÓW WOJ.

8801

Ś. † P.

STANISŁAW LITYŃSKI

pułkownik dyplomowany

odznaczony Krzyżem Virtuti Militari, 3-krotnym Krzyżem Walecznych i innymi. Dowódca 85 Pułku Strzelców Wileńskich, zmarł dnia 18 kwietnia 1958.

O stracie kochanego i szanowanego dowódcy i kolegi z żalem zawiadamia

8802

KOŁO 85 PUŁKU STRZEL. WIL.

żona Zofia.
WUK

Ś.P. PŁK DYPL. STANISŁAW LITYŃSKI

Dnia 18 kwietnia zmarł nagle w Londynie jeden z najwybitniejszych polskich oficerów Sztabu Głównego a zarazem historyków wojskowości, płk dypl. Stanisław Lityński. Jego pamięci poświęcimy osobny artykuł w jednym z najbliższych numerów „Orła Białego".

Na miejsce wiecznego spoczynku po mszy żałobnej w Brompton Oratory odprowadzili zmarłego generałowie Wł. Anders, S. Kopański, M. Kukiel, Br. Duch, K. Rudnicki, K. Wiśniowski, J. Regulski, S. Sosabowski, J. Masny, grono kolegów i przyjaciół.

Nad mogiłą przemówił generał dyw. Stanisław Kopański:

Odszedł od nas płk. dypl. Stanisław Lityński.

Żegnamy wybitnego żołnierza, dobrego Polaka szlachetnego i prawego człowieka.

Jeszcze przed rozpoczęciem pierwszej wojny światowej, jako młody chłopak brał on udział w Drużynach Strzeleckich w przygotowaniach do walki zbrojnej o niepodległość. Wtedy już wysuwał się na stanowisko przywódcze wśród kolegów.

Doświadczenie z tamtej wojny zastosował z największą ofiarnością w kampanii 1919/20 roku, dowodząc batalionem 2-go pułku Strzelców Podhalańskich i zdobywając order Virtuti Militari.

Poświęciwszy się służbie orężnej w niepodległej Rzeczypospolitej, wcześnie, bo już w 1926 roku, ukończył Wyższą Szkołę Wojenną, wyróżniając się swymi zdolnościami i pracowitością.

Niebawem został powołany na stanowisko wykładowcy tejże szkoły i stał się czołową postacią wśród grona profesorskiego oraz jednym z kilku zaledwie autorytetów polskich w dziedzinie wiedzy operacyjnej. Po dowodzeniu 85 pułkiem Strzelców Wileńskich wrócił po raz trzeci do Wyższej Szkoły Wojennej. Współpracując, jako kierownik II-go rocznika szkoły, przez szereg lat najbardziej bezpośrednio z generałem Kutrzebą, wieloletnim komendantem tej najwyższej uczelni wojskowej polskiej, dał wojsku naszemu szereg wykształconych oficerów, których stosunek do ich Profesora, był zawsze nacechowany zaufaniem, szacunkiem i nawet podziwem.

Miałem zaszczyt, przed samą wojną, być na kursie doskonalącym dla oficerów dyplomowanych, którego kierownikiem był pułkownik Lityński. Jego umiejętność analizy operacyjnej, ścisłość umysłu, a ponadto takt i powaga imponowały nam, Jego rówieśnikom. Skromność Jego szła w parze ze zdecydowaną niechęcią robienia czegokolwiek na pokaz.

W wojnie 1939 roku był szefem sztabu armii „Poznań", generała Kutrzeby, dowódcy w bitwie nad Bzurą — największej w kampanii wrześniowej.

Po przyjeździe z obozu jeńców w Niemczech do Włoch został zastępcą dowódcy 5-ej Kresowej Dywizji Piechoty. W Anglii został powołany na przewodniczącego Komisji Historycznej Sztabu Głównego. Odtąd, do ostatniego dnia swego pracowitego życia, zajmował się pracą historyczno-wojskową, w którą włożył swą znajomość zagadnień operacyjnych oraz wykazał obiektywizm historyka.

Jego pierwszym celem w życiu była służba Polsce. Był wzorem cnót żołnierskich, obywatelskich i ludzkich.

Żegnaj najdroższy Kolego. Cześć Twej pamięci!

Przemówienie wygłosił następnie imieniem wykładowców i absolwentów Wyższej Szkoły Wojennej płk dypl. M. Sulisławski oraz najstarszy oficer 85 pułku strzelców wileńskich płk A. Szymański.

Redakcja „Orła Białego" przyłącza się do wyrazów głębokiego żalu i współczucia składanych na ręce p. Zofii Lityńskiej, wdowy po ś. p. pułkowniku Lityńskim.